

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200602
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200602.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenské liečebné kúpele Turčianske Teplice, a.s., so sídlom SNP 519, Turčianske Teplice, IČO: 31 642 322, zastúpeného advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., so sídlom Carlton Savoy Building, Mostová ul. 2, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/204880/2013 zo dňa 25. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/84/2013-53 zo dňa 13. novembra 2013, o priznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 345,96 €, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom zo dňa 13. novembra 2013, č. k. 21S/84/2013-53 Krajský súd v Žiline rozhodnutie žalovaného č. 1100308/1/204880/2013 zo dňa 25. apríla 2013 zrušil podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 345,96 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 70 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 275,94 €.

V lehote pätnástich dní odo dňa doručenia rozsudku podal žalobca odvolanie v časti výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 345,96 €, z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., žiadajúc, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že uloží žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 566,71 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 70 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 496,71 €. Poukázal na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca si uplatnil trovy právneho zastúpenia len za dva právne úkony, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie žaloby. Namietal, že z podania žalobcu označeného ako Výčíslenie trov konania, doručeného Krajskému súdu v Žiline dňa 8. augusta 2013, vyplýva, že žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho

zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby a podanie vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31. októbra 2013). Ďalej namietal, že nepriznaný tretí úkon je úkonom v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), za ktorý žalobcovi prislúcha náhrada trov právneho zastúpenia. Mal za to, že vykonanie tohto úkonu právnej služby - podanie vyjadrenia vo veci samej - bolo v celom rozsahu opodstatnené, nakoľko ním žalobca reagoval na rozsiahle vyjadrenie žalovaného k žalobe. Zároveň súdu prvého stupňa vyčítal, že hoci žalobca v uvedenom vyčíslení zvýšil odmenu a náhrady o daň z pridanej hodnoty, keďže je jej platiteľom, o čom súdu predložil fotokópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, krajský súd žalobcovi v rozpore s § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. náhradu trov v rozsahu dane z pridanej hodnoty nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250j ods. 3 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku (§ 250j ods. 4 O.s.p.).

Podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a na ustanovenie § 250ja ods. 3 O.s.p., ktoré prípustnosť opravného prostriedku vylučuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci do výroku o náhrade trov konania.

Konanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je konaním dvojinštančným v prípadoch, keď súd rozhodne rozsudkom podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 O.s.p., avšak v prípade, ak rozhodne podľa § 250j ods. 3 O.s.p., je konaním jednoinštančným. Toto konanie je upravené ako celok, včítane rozhodovania o trovách konania (§ 250k O.s.p.). Proti rozhodnutiu súdu podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p., teda proti rozhodnutiu vo veci samej, a tým ani proti rozhodnutiu o trovách konania, zákon odvolanie nepripúšťa.

Keďže rozhodnutie o náhrade trov konania, bolo v danom prípade vydané v rámci rozhodnutia vydaného v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p., odvolanie žalobcu voči tejto časti výroku rozhodnutia nemožno vecne prejednať, pretože odvolanie proti takémuto rozhodnutiu výslovne nie je prípustné.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti O.s.p. akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na to, že žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a s § 250ja ods. 3 O.s.p. musel odvolanie žalobcu odmietnuť.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.